

Love, i Medfør af disse Lønningsbestemmelser kunde erholde. I Overensstemmelse hermed bliver i de paagjældende Tilfælde den beregnede Lønningsforbedring at nedsette, forsaavidt den ikke helt bortfalder."

Af Forslagstillerne under Nr. 1:

8) Som Nr. 8 indsettes:

"Nærværende Lov finder ikke Anvendelse paa Embeder og Bestillinger, hvis Lønningsforhold efter 1ste Januar 1880 ere ordnede ved nye Lønningslove eller forbedrede ved Bevillingen paa Finantsloven for 1880—81. Forsaavidt saadan ny Lønningslov træder i Kraft efter 1ste April 1880, bortfalder Lønningsforbedring ifølge nærværende Lov for de vedkommende Embeds- og Bestillingsmænd fra den ny Lønningslovs Krafttræden at regne."

Endvidere ombeltes under Forhandlingen følgende Underændringsforslag til foranstaaende Ændringsforslag Nr. 5:

Af Fallesen, Jacobsen, Luxen, W. Petersen, Berg, Larsen, Møgen og Jessen:

I 2den Linie indskydes foran: „Telegrafbudene:

„Det fgl. Theaters Sekond- og Balletdansere, Sekond- og Balletdanserinder samt Korpersonale og“.

De stillede Ændringsforslagfattes under Forhandling.

Andræ: Som ærede Medlemmer maaste ville have bemærket, findes mit Navn kun over to af de Ændringsforslag, som nu foreligge til Lovforslagets 3die Behandling. Jeg skylder nærmere Forflaring heraf, nemlig dels en Motivering af de to Forslag, som jeg saaledes har været med til at stille, og dels nærmere Oplysning om, af hvilken Grund jeg ikke har kunnet tiltræde de andre Forslag. Det vil jo erindres, at Sagen imellem 2den og 3die Behandling har været Gjenstand for en Konference med den høitærede Finantsminister, og det vil ligeledes erindres, at Finantsministeren ved Sagens forrige Behandling udtalte en temmelig gennemgaaende Kritik saavel med Hensyn til Forslagets Form som med Hensyn til dets Indhold. Lo af de Indvendinger, som den høitærede Finantsminister troede at burde gjøre, vare af den Bestaaffenhed, at jeg fuldstændig har kunnet slutte mig til, hvad han ønskede. Jeg sigter herved til Forslagene under Nr. 1 og under Nr. 8. Det vil erindres, at jeg jo allerede

under den foregaaende Behandling gjorde opmærksom paa, at foruden de mange Mangler og Urimeligheder, som fandtes ved det oprindelige Forslag i forrige Aars Finantslov, var der ganske sikkert kommet nye til, som vare principielt aldeles uholdbare, idet der ikke var taget Hensyn til den Omstændighed, at nye Lønningslove kunde have forrykket Forholdet, hvilket jo allerede gjaldt for Lødbemædningens Vedkommende. Jeg oplyste tillige, at Sagen kun dreiede sig om et efter min Mening aldeles forsvindende Beløb, men ikke desto mindre er det sikkert, at det principielt ikke lod sig forsvare, at en saadan Urigtighed blev tilføjet, naar Nogen overhovedet gjorde Indvending imod den. Jeg har derfor ogsaa været fuldkommen enig i at stille Ændringsforslaget under Nr. 8, som søger at bøde herpaa. Ligeledes har jeg maattet erkjende, at det, naar den høitærede Finantsminister, som jo skulde være Lovens Fuldbyrder, forment, at det Udtryk, som var brugt om de Embeds- og Bestillingsmænd, som skulde nyde Godt af Forslaget, ikke var tilstrækkelig ampelt, men at det kunde give Anledning til Tvivl med Hensyn til dets rette Fortolkning, uagtet det senere hen i Forslaget aabenbart vises, at det er underforstaaet eller er at forstaa saaledes, at ogsaa Embedsmænd, der lønnes af særlige Fonds, skulle have Tilleg, var det ene Nette at give dette Udtryk en Form, som affaar en saadan Tvivl, thi hvorledes man end vil stille sig, saa er det dog sikkert og afgjort vist, at der ingen Tvivl kan reises om, at dette var Meningen forrige Aar, og at det altsaa kun var at gaa ind i det Forslag, som forrige Aar blev vedtaget af Thinget, naar Udtrykket fik en saadan Form, at denne Mening traadte aldeles tydelig og utvetydig frem. Det er disse to Forslag, som jeg derfor har været meget tilfreds med og har kunnet gaa fuldstændig ind paa, og jeg haaber, at den høitærede Finantsminister vil erkjende, at i den Henseende er Overensstemmelsen mellem os aldeles fuldstændig. Derimod vare Finantsministerens Ønsker med Hensyn til Forandringer i Forslaget jo en hel Del videregaaende, og disse Ønsker, som væsentlig have fundet deres Udtryk i de øvrige Ændringsforslag, gif ud over det Standpunkt, jeg havde indtaget. Jeg vil ikke paa nogen som helst Maade benegte, at flere af disse Forslag maa jeg anse som Forbedringer, ja endog som væsentlige Forbedringer. Jeg siger: flere, thi der er ogsaa andre, som jeg dels maa betragte som irrelevante, dels som mildest talt besynderlige. F. Ex. ved „irrelevant“ sigter jeg til den gennemgaaende Stilrettelse af „Dyrtidstillæg“ til „midlertidig Lønningsforbedring“. Det har været mig aldeles umuligt at komme til at forstaa den Bøgt, der skulde lægges paa en saadan Nette. Ved „mil-